

עין משפט
גד מצודה
יג:

ע"ה א מ"י ס"ד מהלכות
מ"ח הלכה כ' טושי"ע
י"ד ס' רמז סט"ף ט'
ע"ה ב מ"י ס"ו מהלכות
טובה הלכה ח סמג
עשין טוב טושי"ע א"ח ס'
חלול סט"ף ד'
ע"ה ג ד מ"י ס"ו מהל'
טבת הלכה יג סמג
עשין דרכן א טושי"ע א"ח
ס' סמג סט"ף ח'
ה נחמ"ה ס' הל' ט' טושי"ע
שם סט"ף ט' כ'

ר"ב ג'ס"ס גאון

[illegible]

רבינו חננאל

א"ר (תנינ): [אחא]
 רב תנא ולי רידע
 לשמי מי שאמר ולי
 תנא שאין בדורו של
 ר' ירמיה כמחור. ומפי
 ר' אבהו קבע הילכה כמחור
 שלא עמד בחיור. ור' יוחנן
 ר' רחמי. שהיה מראה
 כאילו טמא את הסהר
 ומראה לו מים וכו'.
 ור' יוחנן היה מראה
 וילכה נקרא שמו ר'
 יוחנן שהיה מאי שמי
 כמחור. וכן ר' אבין
 מן עיר קדור ר' גורא.
 מאמר ר' ר' ר' ר' ר'
 ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
 מאמר. ור' ר' ר' ר'
 שהיה קטן ולא הפני
 ליש כמחור שלמי
 אלא הייתי יושב כמחור
 שאמרתי, ואילו היה

עשייה ירדה בחיבה היא. ואם תאמר אם כן למה אין מוחסין לה מן המורה ואומר ר"י משום דכתיב וכתב את האלות האלה דבעינן שמהל כמביה לנש אלה: **שיורע** יצטרף את השרין. כימה מאי מרפוש הוא לעשר את הערן דהמורה עמאמו כהדיא יצטרף רבויי פת לרעויי עמאמו

ונמלך ומוצא בן עיר
אשרוך כשם אשור פס
התם יוכתב לה כתי
הכא יועשה לה כתי
עשייה דידה מחוקה ד
גלוי וידוע לפני מי ש
בדורו של רבי מאיר
קבעו הלכה כמותו
על סוף דעתו שהוא
ומראה לו פנים על מה
תנא לא ר"מ שמו א
ולמה נקרא שמו ר
חכמים בהלכה ולא
נחמה שמו ואמרי ל
שמו ולמה נקרא שמו
חכמים בהלכה אמר
מחבראי דחיותיה לר'
חיותיה מקמיה הוה מ
עינד רואות את מורי
תלמיד היה לו לר"מ
אומר על כל דבר ודבר
ושמונה מעמי מומא
של טהרה ארבעים
תנא תלמיד ותיק היה
לרבי בנאהו ר' אבהו
"רבינא אני אדון ואמי
ומרבה מומאה טהור
מומאה לא כ"ש ולא
קעביד א"ר אבא אב
נחלקו ב"ש וב"ה הלל
והללו אומרים הלכה
הלל ויגמרו שניהם
והלכו ונפלו ונפלו

והלכה כב"ה וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים כ
הלכה כמותן מפני שנוחין ועלובין היו ושונים בדבריהן
שמקדימין דברי כ"ש לדבריהן כאותה ששנינו ^אמי שהש
ושלחנו בתוך הבית בית ^בשמאי פוסלין וב"ה מכשירין ^א
היה מעשה שהלכו זקני כ"ש וזקני כ"ה לבקר את ר' יוחנ
יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו להן
ראיה אף הן אמרו לו אם כך היית נוהג לא קיימת מצו
שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו ^איכול המגביה עצ
המחזיר ^אכול הגדולה גדולה בורחת ממנו וכל הבורח מן
אחריו ^אוכל הדוחק את השעה שעה דוחקת וכל ה
עומדת לו ת"ר שתי שנים ומחצה נחלקו כ"ש וב"ה
לאדם שלא נברא יותר משנברא והללו אומרים נוח
משלא נברא נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא יותר
יפשוש במעשיו ואמרי לה ^אמשמש במעשיו: ^אמ
רחבה כרי לקבל ארית וארית חצי לבנה של שלש
ארית ^אלרחבה רחבה כרי לקבל ארית ^איבריאה אותה
שאין בריאה חיה של קש ושל קנים וראין אותה
היא פשוטה עגולה וראין אותה כאילו היא מרובעת

[illegible]

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ונמלך. וחזר בו מלגרש אותה: **פסוק.** אלמלא וכחז לה משמע לשמה הכא נמי כתיב ועשה לה משמע לשמה: **הסם כתיב לה.** לגבי כתיבה: **הכל.** כתיב לה לגבי עשייה. עשייה היינו מחייקת: **על סוף דעמו.** לא יכלו להבין בצאה דבריו וצאחה חזן דבריו נכונים שהיה ליה דעת דעמו ודעת אוריאל ודעת ר' אבהו ודעת ר' אבהו

מאמר שמך כשמי ושם
לגרש בו הכי השתא
בעין כחיבה לשמה
בעין עשייה לשמה
א"ר אחא בר חנינא
מ רותה העולם שאן
במכוריה ופניה מה לא
יכלו חבריו לעמוד
על שמו ממדור
טמא ומראה לו פנים
טמאי הנוראה שמו
שהוא מאיר טני

והוא אלא רבי
רבי אלעזר בן ערך
הורא שמנהיר עיני
ישראל האי רמחמדרנא
מאמר מאחוריה ויאילו
דמאנא דכתיב והיו
א"ר אבהו א"ר יוחנן
וסומכוס שמו שהיה
של טובאה ארבעים
ועל כל דבר וטהר
שמונה טעמי וסדר
ביבנה שהיה מטהר
משנים טעמים אמר
ינו ומה נחש שממית

יחשב הפסד מזוה כנגד שכרה ולה
יית (א) לעשותה בשביל ההפסד שהרי
שכרה עתיד לנזול ואם באת לזר
עצירה יחשב שכרה ששומכר זה
עכשיו כנגד הפסד העתיד ליפגע
ממנו: **מתנה** רחמנא כדי לקבל
אריה. שחלה דומה לקניעות לבנות
עליה נתי: ואריה חיל טפה של
טפחים. נמצא אריה כנגד ששה ומהלך
רוחב: דייח לקורה כרוחב טפח כדי
לקבל אריה זה כרחבו. ונבמחל פריך
טפח ומהלך עזי: היסע לא קש כן.
רבי יהודה קאמר לה: עקומה. שאין
אריה יכול לעמוד עליה: עגולה. ואין
אריה יכול לעמוד עליה אבל עבה היא
שחל חתקל היא רחבה טפח: רואין
אופס כלול היא (א) מדוטעס. נמצלת לא
חלוקה. ואי היא מדע עגולה להשכיר:
כל שיש בסקיפה ג' טפחים. שזריכה
חוט אריך ג' טפחים להקיש סביב
דיעוד שיש זה רוחב טפח אס חתקל:
גמ'

מפחים ידיה לקורה שתהא רחבה מפה כדי לקבל
לקבל אריח רבי יהודה אומר רחבה אף על פי
כאילו היא של מתבת העקומה רואין אותה כאילו
כל שיש בהיקופו שלשה מפחים יש בו רוחב מפה:
גמ'

[illegible]

הוא מחזרת אחריו, וכל הרוק את השעה שעה דוחקו והנחתה מפני השעה שעה
הר ממי שנברא, והכשי שנברא ימשש במעשיו, ואמרי לה ימשש במעשיו. מתוך,

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ויעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי תמצא
כך ערוה דבר וכתב לה
ספר כריתות ותתן בידה
ושלחה מביתה:

דברים כ א

2. או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והעמיד את
האשה לפני י ונעשה לה
הבקות את כל התורה
הזאת:

מסכת כ

3. ותתן לבס אדני לרס
צר ומים לחץ ולא יקנה
עוד מורץ והיו עיניו
ראות את מורץ:

שפיח לו כ

הגהות הב"ח

(א) ישי"ר ד"ה ימשת
ימי' ולא ייח מלעשותה:
(ב) ד"ה חוזקן ליטה
כאלי היא חלוקה או
נפסלת ומרובעת הפ"ד:

גליון הש"ס

גמ' אמר רבינא אני אדון
באמריהי. ע"י תשובה
למלא ס"י ק"ו שם יצאה
בת קול ואמרה אלו ואלו
דברי אלהים חיים. ע"י
לש"י תשובה דף נו ע"א
ד"ה הא קמ"ל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א| גמ' יאלה נח קול
ואמרה אלן ואלן דברי
אלהים חיים הן. גיב עי'
פרישו בינן שמועה דף
כט ע"ב ודף פה ע"ב ועי'
גם ברש"י ז"ל כאן:

מוסף רש"י

ומצאו בן עירו. ששמו
כשמו והוא מלכות העיר
השנייה. ויחזק בלבו.

דדרשיקן לה לשמה, דכמי
כי פליגי בדיון או באיסור
א להיחלף ומר יהיב טעמא
להיס חיים הם יומין דשיין
משם ראיא. נתמיה וסובה
לעין הכשר מצי בריב ג.
עומדת לו. תיר שנתיס
גרה שאמרו רחבה כו.